

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1604/2019
23.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца АА, са седиштем у ..., кога заступа Александер Килибарда, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Дарко Јашаревић, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1866/2015 од 23.11.2018. године, у седници одржаној 23.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 1866/2015 од 23.11.2018. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Вишег суда у Београду Гж 1866/2015 од 23.11.2018. године, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду П 1245/14 од 03.02.2015. године (којом је одржан на снази платни налог издат решењем тог суда П 45223/13 дана 25.02.2014. године), тако што је укинут у целости наведени платни налог и одбијен тужбени захтев којим је тужена обавезана да на име регреса исплати тужиоцу укупно 166.997,00 динара, са законском затезном каматом од 05.10.2011. године до исплате; преиначено је и решење о трошковима поступка, тако што је тужилац обавезан да туженој на име трошкова поступка исплати 13.500,00 динара, као и 38.280,00 динара, на име трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због погрешно утврђеног чињеничног стања, битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, ревизија је увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Међутим, поступак у споровима мале вредности, као посебан поступак, прописан је главом XXXIII Закона о парничном поступку. Према чл. 467. ЗПП, ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона. Према чл. 468. став 1, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према чл. 479. став 6. овог закона, против одлуке другостепеног суда донете у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужилац је тужбу ради регреса поднео 23.12.2013. године, захтевајући исплату новчаног износа од укупно 166.997,00 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност износа од 1.457 евра, а поступак је спроведен по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку, која се односи на поступак у споровима мале вредности.

У тој ситуацији, иако је ревизија тужиоца изјављена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, дозвољеност ревизије не може се оцењивати применом те одредбе, већ применом члана 479. ЗПП, којим је изричито искључено право на изјављивање ревизије у таквим споровима. Зато је без утицаја чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

**Председник већа-судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић